

यदीति रक्षित्वाप्रतिरूपं युद्धाभिमुखं जने चैव न कुर्वन् कति हि स्वयं पुरतो भूत्वा तां श्वेत् पृष्ठतः कुर्यात्तर्हि तत्तथा पूर्ववत्पुण्यं वर्तते नान्यथेत्यर्थः ॥ १६ ॥ यदितेरक्षितारः संतस्तं न मस्कुर्युः अथ च न्याय्यं युद्धं च परावृत्त्युक्तं दपितथान ॥ १७ ॥ अनीकवेलायां अनीकानां संघट्टकाले अभिपतत्येके उत अपि च नेत्यन्यदित्यर्थात् ॥ १८ ॥ तदेवाह पततीति विषमे प्राणसंकेतस्य जेतुं देहिमिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ ते यदि शूरस्तथाक्षेमं प्रतिरक्षेद्यथाभये ॥ प्रतिरूपं जनं न कुर्यान्न चेत्तद्वर्तते तथा ॥ १६ ॥ यदिते कृतमाज्ञाय न मस्कुर्युः सदैव तं ॥ युक्तं न्याय्यं च कुर्युस्तेन च तद्वर्तते तथा ॥ १७ ॥ पुरुषाणां समानानां दृश्यते महदंतरं ॥ संग्रामेऽनीकवेलायामुक्लृष्टे अभिपतंत्युत ॥ १८ ॥ पतत्यभिमुखः शूरः परान्भीरुः पलायते ॥ आस्थाय स्वर्ग्यमध्वा नंसहायान्विषमेत्यजेत् ॥ १९ ॥ मास्मतां स्तादृशां स्तातजनिष्ठाः पुरुषाधमान् ॥ ये सहायानरणे हित्वा स्वस्तिमंतो गृहान्ययुः ॥ २० ॥ अस्वस्ति ते भ्यः कुर्वन्ति देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ त्यागेन यः सहायानां स्वान्प्राणां स्नातुमिच्छति ॥ २१ ॥ तंहन्युः काष्ठलोष्ठैर्वा देहयुर्वकिटाग्निना ॥ पशुवन्मारयेयुर्वा क्षत्रियाये स्युरोदृशाः ॥ २२ ॥ अधर्मः क्षत्रियस्यैष सृच्छय्यामरणं भवेत् ॥ विस्तृजन् श्लेष्म मन्त्राणि कृपणं परिदेवयन् ॥ २३ ॥ अविक्षते न देहेन प्रलयं योधि गच्छति ॥ क्षत्रियानां स्यतत्कर्म प्र शंसन्ति पुराविदः ॥ २४ ॥ न गृहे मरणं तात क्षत्रियाणां प्रशस्यते ॥ शौदीराणामशौदीर्यमधर्मं कृपणं च तत् ॥ २५ ॥ इदं दुःखं महत्कष्टं पापीय इति निष्ठनन् ॥ प्रति ध्वस्तमुखः पूतिरमात्या ननु शोचयन् ॥ २६ ॥ अरोगाणां स्पृहयते मुहुर्मृत्युमपीच्छति ॥ वीरो ह मोक्षमानी च नेदृशं मृत्युमर्हति ॥ २७ ॥ रणे षु कदनं कृत्वा ज्ञाति भिः परिवारितः ॥ तीक्ष्णैः शस्त्रैरभिक्लिष्टः क्षत्रियो मृत्युमर्हति ॥ २८ ॥ शूरो हि काममन्युभ्यामाविष्टो युध्यते भृशं ॥ हन्यमानानि गात्राणि परैर्नैवावबुध्यते ॥ २९ ॥ स संख्ये निधनं प्राप्य प्रशस्तं लोकपूजितं ॥ स्वधर्मं विपुलं प्राप्य शक्रस्यैति सलोकतां ॥ ३० ॥ सर्वोपायैरणमुखमातिष्ठस्य कर्तुं वितः ॥ प्राप्नोतीन्द्रस्य सालोक्यं शूरः पृष्ठमदर्शयन् ॥ ३१ ॥ यत्र यत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवारितः ॥ अक्षयान् लभते लोकान्यदि दैव्यं न संसेवते ॥ ३२ ॥ इति श्री महाभारतेशांतिपर्वणिरासप्तमव तितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ युधिष्ठिर उवाच केलोका युध्यमानानां शूराणामनिर्वर्तिनां ॥ भवंति निधनं प्राप्य तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ अवरीषस्य संवादं मिन्द्रस्य च युधिष्ठिर ॥ २ ॥

भ्यः तस्मै ॥ २१ ॥ तस्य दंडमाह तंहन्युरिति तृणमये कटे बध्वा दहनं कटाग्निना दाहः ॥ २२ ॥ २३ ॥ शौदीराणां शूरत्वाभिमानवतां ॥ २५ ॥ निष्ठनन् शब्दं कुर्वन् पूतिः दुर्गन्धिः अमात्या नुपुत्रान् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति शांतिपरा नैः ० भारतम् ० सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ १३ ॥ अक्षयौ लुप्तमेतलोकानि लुक्तं तत्र भ्रूवर्षकं विदणोति के इति ॥ १ ॥ २ ॥